

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.]

grunde endnu en gang, hvorfor det efter min opfattelse også måtte være i overensstemmelse med hr. Stetters egen beslutning, at vi foreslog at udsætte afstemningen fra juni måned til senere. Som hr. Stetter måske vil erindre, var hovedbegrundelsen, at vi på det tidspunkt, da vi bad om udsættelsen af folkeafstemningen, blev vidende om, at Sverige ikke ville have tilendebragt forhandlingerne i juni måned. Hr. Stetter har selv været med til at vedtage dagsordener her i folketinget, hvor vi har erklæret, at en forudsætning var, at også Sverige fik ordnet sine forhold eller fik en tilfredsstillende løsning, sådan som vi har formuleret det; andre har formuleret det: fik ordnet forholdene til fællesmarkedet. Det vidste befolkningen altså ikke noget om i juni måned, og som hr. Stetter måske også ved, var der netop krise i juni måned i forhandlingerne med Sverige. Jeg var selv med til at udrede nogle af trådene i disse forhandlinger, og jeg tror, det havde været højst uhensigtsmæssigt, hvis vi havde haft en afstemning på det tidspunkt.

Jeg vil gerne takke venstres og det radikale venstres ordførere for deres indlæg. Navnlig synes jeg hr. Nyboe Andersens indlæg var særdeles overbevisende.

Hr. Morten Lange fremsatte en række betragtninger, som jeg mener er i strid med kendsgerningerne. Hr. Morten Lange siger, det er meget godt, at vi fra socialdemokratiet har givet garantier, og hr. Morten Lange er måske villig til at acceptere disse garantier, så længe vi har en socialdemokratisk regering, men det har vi jo ingen grundlovs-sikring af. Jeg havde lyst til at sige, at det er jo ikke engang altid, vi har en SF-sikring af det. Men sagen er jo den, at vi har fremsagt de betingelser, vi har stillet i fællesmarkedet, i markedsudvalget, og mig bekendt har ingen borgerlige partier i dette ting taget afstand fra disse betingelser og den forståelse, som går ud på, at fordelingspolitik er og forbliver et nationalt anliggende. Det har oven i købet hr. Hilmar Baunsgaard erklæret blot var en gentagelse af det, den tidligere markedsminister havde fremsat ønske om under forhandlingerne, da man ansøgte om medlemskab. Det vil altså sige, at det ville være temmelig usandsynligt — det vil jeg gerne have bekræftet fra de bor-

gerlige politikeres side — at man, selv om man skulle komme i den ulykkelige situation ikke at have en socialdemokratisk regering, skulle fravige den betingelse, Danmark på dette punkt har stillet under forhandlingerne.

Hr. Morten Lange var inde på strukturomlægninger af landbruget, og jeg synes nok, det var en lidt fantastisk fremstilling, der her bliver givet af de faktiske forhold. Sandheden er, at vi under alle omstændigheder skal have en strukturomlægning af landbruget og har været inde i den igennem flere år. Men det kan ikke benyttes som et argument for, at det ikke vil betyde noget meget væsentligt økonomisk for Danmark at få 2-3 milliarder kr. for de landbrugsvarer, vi i dag kan producere, efter den landbrugsordning, vi kan komme ind i. Det indebærer jo ikke, at vi ikke fortsat kan omlægge vort landbrug og efterhånden også må nedlægge et vist større antal, men i en længere overgangsperiode, som jeg vil skønne vil vare 8-12 år, vil vi have en stor valuta-indtægt af dette landbrug, som kan bruges til at finansiere den fortsatte industrialisering med her i landet. Det har altså, som hr. Nyboe Andersen sagde det, betydning for beskæftigelsen i landbruget, idet der vil blive tale om nedlæggelse af et meget stort antal landbrug meget pludseligt, hvis vi ikke bliver medlem af fællesmarkedet, og dermed vil man få alle disse problemer med, hvor man skal gøre af disse folk, og hvordan man socialt skal behandle dem, hvad der vil koste mange penge, men det har også betydning for industriens arbejdere og funktionærer. For det første direkte for de industrier, som producerer varer, der er produceret af landbruget. Disse varer vil nemlig ikke blive anerkendt som industrivarer i fællesmarkedet, og derfor vil man få en nedlæggelse af en række af disse virksomheder og en indskrænkning af deres produktion. Det gælder også transporterhverv og handels-erhverv i forbindelse med landbruget. For det andet vil det i høj grad påvirke industriens muligheder, at man ikke får så gode finansieringsvilkår, som man har i dag, og som man navnlig vil få, hvis man kommer ind i fællesmarkedet. Sandheden er jo den, at man må risikere, at en del af de korte lån, der er givet på det private lånemarked, ikke kan fornys, hvis de private långivere